

Първо защото богъ е милостивъ, и обыча сичките человекъци, и добрыте и злыте, на които дава дъждъ и слънце равно.

Второ, защото е правосъденъ, за тѣй дава тѣка малокременно добро на злыте и грѣшныте человекъци, за нѣкое тѣхно добро що сж сторили нѣкомѹ, чи тамо да ги накажи вѣчно со сѣкоа правдѣ. А на добрыте дава скорбы и бѣды за нѣкое тѣхно согрѣшеніе, а тамо да имъ даде вѣчно веселіе.

А трето богъ дава бѣды на добрыте человекъци да ги испита да ли сж постоанни кз своите добрины. А на злыте дава добрины, за да ги приведе кз разумъ да сж покаатъ и оставатъ отъ злиныте. Сей лежитъ на паденіе и востаніе многимъ.

Не само преди насъ сж паднали мнозина, но и сега падатъ защото, които ходи кз кривото еретическо ученіе, които сж тѣркалъ кз грѣхове и сж надѣка да сж оправдае предъ бога само сж кѣрѣ безъ добры работы, той пада злѣ.

Който сж надѣва на вожіатъ милость, стрѣва сѣкакви грѣхове, и дѹма: чи богъ заради своатъ голѣмъ милость, и безъ наказаніе ще го прости, той вечь е падналъ.

Който сж отчама за своето спасеніе, и дѹма: чи много е грѣшенъ и не е възможно да полѹчи спасеніе сж покааніе нити сж исповѣданіе, и той паднѹва. Человекѣче! какъкз грѣхъ си направилъ? убилъ ли си Исуса Христа? може ли да бѣде по голѣмъ грѣхъ отъ тойзи, да убишь господа бога твоего? но и този грѣхъ е прощенъ: защото много екреи, полѹчиха прощеніе отъ оныхъ, които распѣха Христа, и пріаха свѣтѣе причащеніе. Ами ты защо сж сѣмнѣвашъ? притечи на покааніе и ще бѣдешъ спасенъ.

Падатъ оци и тѣи, които сж надѣкатъ на вожіата милость които сѣкога грѣшетъ и не пріемватъ отъ бога никакко наказаніе, но не мыслѣтъ чи вожіево длъготрѣпніе ги води на покааніе и ако не сж покае, той свѣира за себе гнѣкъ вожій, за страшнымъ сѣдъ: защото богъ е милостивъ, но е и правосъденъ, за тѣй е страшно да впаднѣ грѣшенъ человекъкъ кз вожіите правосъдни рѹцѣ, ако не вѣрватѣ, то вѣи помыслете смрадното гореніе на Содома и Гомора, и страшнымъ потопъ, при Ноа Датана и Авирона, които ги погзла землата живы, и други много грѣшници, които пріали своето наказаніе отъ правосъднаго бога. За тѣй и нѣе трѣбѣ да сж пазиме отъ злиныте и грѣхове.

Но за да сж упаземе отъ грѣхове, трѣбѣ да направиме, както направилъ нѣкога единъ пѹстынникъ. Той исписалъ кз своатъ киліа, на еднагъ стѣнѣ милостиваго бога, какъ отецъ простира рѹцѣ на блѹднаго сына, пріемва го милостивно, и мѹ сж радва: защото